

На 20-и окт. сутринта командувачият III армия искаше, въпреки заповѣдта отъ Щаба на действащата армия и въпреки голѣмата умора на войскитѣ, да преследва отстъпващитѣ турци. Той остана въ Люле Бургасъ, при командувачия I армия, за да обсъдятъ съ него положението и да преминатъ въ настѣпление. Обаче, командувачият I армия настоя да се поиска за това съгласието на Щаба на действащата армия. За това, и на основание последното донесение отъ началника на 5-а Дунавска дивизия, той — командувачият III армия — изпрати до Щаба на действащата армия следната телеграма:

„Въ Мидия, по слухове, които се нуждаятъ отъ потвърждение, слизали значителни турски сили, които отъ два дни прииждатъ и стремително атакуватъ нашия лѣвъ флангъ, при с. Соуджакъ. Въ намѣрение сме съ командувачия I армия утре да преминемъ въ решително настѣпление съ захождане дѣсното рамо на III армия, за да ги притиснемъ къмъ Странджа и да ги отхвърлимъ отъ Чорлу. Движението на опълченскитѣ дружини отъ Малко Търново ще бѣде полезно.“

И тъй, намѣсто сведения за положението на отстъпващитѣ турци, началникътъ на Щаба на действащата армия получи донесение, че значителни турски сили се стоварватъ въ Мидия и атакуватъ стремително българския лѣвъ флангъ. Затова той въ 5 ч. 15 м. пр. пл. телеграфира на командувачия III армия следното:

„Предвидъ на това, че, споредъ Вашето сведение, турцитѣ групиратъ значителни сили срещу лѣвия Ви флангъ, вземете всички мѣрки да усилите войскитѣ на Вашия лѣвъ боенъ участъкъ, като си послужите, преди всичко, съ дветѣ бригади отъ 3-а Балканска дивизия. Обърнете особено внимание на височинитѣ северно отъ Йено—Бунаръ Хисаръ, а така сжщо на тѣзи на изтокъ отъ Скопо. Най-важниятъ пунктъ, споредъ оценката на Щаба на действ. армия, е лѣвиятъ Ви флангъ, затова вземете мѣрки, за да го обезпечите отъ възможенъ обхватъ и обходъ. Съ Щаба на повѣрената Ви III армия заминете незабавно за Йено, защото отъ вчера нѣма никаква свръзка съ Щаба на действащата армия, което се отразява вредно за воденето на операциитѣ. № 648.“

Между това, поради неоправданото отдалечение отъ бойната линия на щабоветѣ на действащата и на III армия, грижитѣ имъ за българския лѣвъ флангъ бѣха закѣснѣли и, следователно, неоснователни. Кризата и опасността бѣха преминали, и на 20-и октомврий турската II източна армия бѣше частъ въ бѣгство, частъ въ отстъпление.